

Posłaniec

**Polskokatolicki
Informator Parafii Katedralnej
p.w. Świętego Ducha
Warszawa - Styczeń 2017**

Życzenia Noworoczne

**Drodzy Parafianie i przyjaciele
parafii katedralnej pw św. Ducha**

**Z okazji rozpoczynającego się Nowego Roku 2017
życzymy Wam, abyście każdego dnia odkrywali
w swoim życiu działanie Bożej łaski objawionej
w Jezusie Chrystusie. Składamy także serdeczne
życzenia zdrowia, wszelkiej pomyślności i pogody
ducha dla Was i Waszych bliskich.**

Redakcja

Święci wśród nas

Św. Tomasz z Akwinu

Tomasz urodził się na zamku Roccasecca niedaleko Akwinu (Włochy) w 1225 r. Jego ojciec, rycerz Landulf, był z pochodzenia Lombardczykiem, matka zaś była Normandką. Kiedy chłopiec miał 5 lat, rodzice oddali go w charakterze oblata do opactwa na Monte Cassino. Jednak Opatrzność miała inne zamiary wobec młodzieńca. Z niewyjaśnionych przyczyn opuścił on klasztor i udał się do Neapolu, gdzie studiował na tamtejszym uniwersytecie.

Tam zapoznał się z niedawno założonym przez św. Dominika (+ 1221) Zakonem Kaznodziejskim. Rok wstąpienia do tego zakonu nie jest bliżej znany. Święty miał wtedy ok. 20 lat. Spotkało się to z dezaprobatą rodziny. Wszelkimi sposobami, włącznie z dwuletnim aresztem domowym, próbowano zmienić jego decyzję; bezskutecznie.

Przełożeni wysłali go na studia do Rzymu, a stamtąd około roku 1248 do Kolonii, gdzie wykładał na tamtejszym uniwersytecie głośny uczonej dominikański, św. Albert Wielki (+ 1260), który miał wypowiedzieć prorocze słowa o Tomaszu: "Nazywamy go niemym wołem, ale on jeszcze przez swoją naukę tak zaryczy, że usłyszy go cały świat". W Kolonii Tomasz przyjął święcenia kapłańskie. Po chlubnym ukończeniu studiów przełożeni wysłali go do Paryża, by na tamtejszej Sorbonie wykładał teologię. Był najpierw bakałarzem nauk biblijnych (1252-1253), z kolei wykładał *Senten-*

cje Piotra Lombarda (1253-1255). Zadziwiał wszystkich jasnością wykładów, wymową i głębią. Stworzył własną metodę, w której najpierw wysuwał trudności i argumenty przeciw danej prawdzie, a potem je kolejno zbijał i dawał pełny wykład.

Na skutek intryg, jakie przeciwnicy dominikanów rozbudzili na Sorbonie, Tomasz po siedmiu latach powrócił do Włoch. Na kapitule generalnej został mianowany kaznodzieją (1260). Przez pewien czas prowadził także wykłady na dworze papieskim Urbana IV (1261-1265). W latach 1265-1267 przebywał ponownie w domu generalnym Zakonu - w klasztorze św. Sabiny w Rzymie. W latach 1267-1268 przebywał w Viterbo jako kaznodzieja papieski. Kiedy ucichła burza w Paryżu, przełożeni ponownie wysłali swojego czołowego teologa do Paryża (1269-1272). Po trzech latach wrócił do Włoch i wykładał na uniwersytecie w Neapolu (1272-1274). W tym samym czasie kapi-

tuła generalna zobowiązała go, aby zorganizował teologiczne *studium generale* dla Zakonu. Tomasz upatrywał sobie na miejsce tychże studiów Neapol.

W roku 1274 papież bł. Grzegorz X zwołał do Lyonu sobór powszechny. Zaprosił także Tomasza z Akwinu. Tomasz jednak, mając 48 lat, po krótkiej chorobie zmarł w drodze na sobór w opactwie cystersów w Fossanuova dnia 7 marca 1274 roku. Z tego właśnie powodu do roku 1969 doroczną pamiątkę św. Tomasza Kościół obchodził właśnie 7 marca, w dzień śmierci. Ten dzień przypada jednak prawie zawsze w Wielkim Poście. Dlatego reforma liturgiczna doroczne wspomnienie świętego przesunęła wyjątkowo na 28 stycznia - a więc na dzień przeniesienia jego relikwii do Tuluzy w 1369 r.

Źródło: ILG

Klasyka duchowości

Bp Hans Gerny, Ojciec nasz, Rozważania o Modlitwie Pańskiej.

Ojciec nasz, któryś jest w niebie.

Ojciec nasz rozpoczyna się słowami wielkiej radości: możemy mówić do Boga: „Ojciec”! W języku oryginalnym jest to jakby dziecięce zawołanie „Abba”, odpowiadające poniekąd naszemu „tato”. Podkreślić należy, że w ówczesnym świecie religijnym było to czymś niezwykłym. Jezus przynosi światu nowe określenie Boga, zdominowane nie przez prawo czy uczucie lęku, lecz przez miłość i zaufanie. Można mówić do Boga „Tato”. On jest naszym obrońcą, pocieszycielem, wspomóżycielem, źródłem pokoju i bezpieczeństwa. Tym samym Bóg nie jest już dalekim władcą, którego trzeba się bać, należy go udobruchać i uspokoić.

Ojciec to wymowne i pełne treści słowo, niewymagające żadnych bliższych objaśnień – nie musimy nazywać Go wszechmoc-

nym, kochanym, łaskawym; jest On po prostu ojcem. Jezus powiedział to bardzo wyraźnie.

Zarazem nie można jednak przeoczyć faktu, że jest to „Ojciec nasz”. Nawet kiedy modlimy się samotnie, w zaciszu czterech własnych ścian, możemy mówić „Ojciec” tylko w łączności z innymi wierzącymi. Nie jest On bowiem moim Ojcem - jest Ojcem naszym, a więc nas wszystkich.

Bóg jest Ojcem po prostu dla tego, że nas stworzył. Prawda, że Bóg stworzył każdego człowieka, leży u podstaw obrazu człowieka, jaki przedstawia Stary i Nowy Testament. Dlatego też każdy (naprawdę każdy!) człowiek jest chciano przez Boga. Inaczej mówiąc: każdy mężczyzna i każda kobieta jest obrazem Boga.

Jednocześnie jest On naszym Ojcem w niebie. Oznacza to, że światem kieruje nadziemski rzeczywistość – Bóg. Nasz Ojciec określa bieg stworzenia. Tym samym nie jest On Bogiem przeniesionym w jakiś nie określony daleki świat. Podkreśla się, że chociaż Ojciec jest kimś zupełnie innym, wywyższonym, niepojętym – jest przecież osobą bliską nam i pełną troski. Jego wielkość i wyniosłość nie przeszkadzają Mu być wiernym powiernikiem każdego człowieka.

Ale jest jeszcze inny aspekt; każdy człowiek, jeśli idzie o ojca, może mieć również złe doświadczenia. Są bowiem ludzie, którym ojciec nawet zniszczył życie. Łatwo zrozumieć więc, że takiemu człowiekowi trudno nazywać Boga Ojcem. W duszpasterstwie należałoby więc traktować problem ojcostwa z całą powagą, tak jak czyni się to w oczywisty sposób w psychologii.

Nie należy przy tym zapominać, że Bóg nie jest mężczyzną,

ani kobietą, ponieważ nie ma żadnych ograniczeń jak my, ludzie – również ograniczeń płciowych. Natomiast Bóg jest Stwórcą mężczyzny i kobiety. Oboje są obrazem Ojca w niebie. Na tym opiera się godność człowieka i miłość Boga do nas. Dlatego możemy mówić „Ojcze”.

Ojcze nasz po łacinie

Pater noster, qui es in caelis,
sanctificetur nomen tuum.

Adveniat regnum tuum.

Fiat voluntas tua, sicut in caelo et
in terra.

Panem nostrum quotidianum da
nobis hodie.

Et dimitte nobis debita nostra,
sicut et nos dimittimus debitori-
bus nostris.

Et ne nos inducas in tentationem,
sed libera nos a malo. Amen.

KATECHIZM POSŁAŃCA

Rachunek sumienia

Spotkanie z Bogiem w sakramencie pokuty i pojednania rozpoczyna się już w rachunku sumienia. To tam prowadzimy naszą rozmowę z Miłosiernym Panem i poddajemy badaniu nasze życie – słowa, myśli i uczynki.

Rachunek sumienia polega na przypomnieniu sobie zła, które popełniliśmy od ostatniej spowiedzi. Szczególnej uwadze nie powinny umknąć grzechy ciężkie, które należy policzyć, aby później wyznać je podczas spowiedzi.

Sięgając pamięcią wstecz, nie powinniśmy skupiać uwagi jedynie na przewinieniach. Przecież w życiu każdego dnia doświadczamy Bożej miłości i opieki, którą rozpoznajemy w codziennych wydarzeniach. W duchowości chrześcijańskiej piękną praktyką jest modlitewne wyrażenie za to wszystko wdzięczności dobremu Ojcu.

Częstym problemem, z jakim spotykają się wierni w czasie przygotowania do spowiedzi, jest brak świadomości popełniania grzechów. Kapłani często mogą usłyszeć słowa: „Przecież nikogo nie zabiłem, nikogo nie okradłem...”. To dobrze, jeżeli jesteśmy wolni do poważnych przewinień. Warto jednak spoglądać na nasze grzechy również jako występki przeciwko przykazaniu miłości. Nasze słowa, myśli i uczynki nie muszą od razu prowadzić do wielkich konsekwencji – grzechów ciężkich, ale mogą być objawem osłabienia miłości względem siebie, Boga lub drugiego człowieka. Takich grzechów może być najwięcej. Całe życie duchowe ma prowadzić do doskonalenia cnoty miłości – *„Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”* (Mt 22,37-40).

Przypominanie sobie drobnych rzeczy z dłuższego czasu może sprawić wiele trudności. Warto przyjąć praktykę codziennego rachunku sumienia, podczas wieczornej modlitwy. Będzie to wspaniała okazja do bliskiej rozmowy z Bogiem – połączonej z dziękczynieniem i jednocześnie wyrażeniem żalu za popełnione zło. Pomoże to w dojrzałym podejmowaniu postanowienia poprawy. W ten sposób można, bardziej świadomie, pracować nie tylko nad unikaniem konkretnych grzechów, ale lepiej poznać ich źródła – nieuporządkowane zachowania, postawy czy emocje.

Spojrzenie z dalszej perspektywy na rachunek sumienia pozwala na dostrzeżenie jego wielkich atutów. Dzięki systematycznej i wytrwałej pracy nad sobą, do której mobilizuje ta praktyka, mamy możliwość porządkowania naszego życia. Św. Augustyn podpowiada, że: „Jeśli Pan Bóg będzie na pierwszym miejscu, to wszyst-

ko inne będzie na swoim miejscu.” Z pewnością wówczas „rozsiejemy” wokół siebie więcej dobra, które powróci do nas z wzajemnością.

Przepisy ze spiżarni

Omlet ze szpinakiem

Składniki:

jajka – 2 szt., szpinak, słodka papryka, twaróg, pieprz i sól, syrop z agawy, olej rzepakowy.

W miseczce mieszamy jajka, dodajemy do nich szpinak (ok. 3 łyżki), sól i słodką paprykę do smaku. Omlet wylewamy na patelnię rozgrzaną z odrobiną oleju rzepakowego. W tym czasie mieszamy syrop z agawy i przyprawiamy pieprzem. Omlet zdejmujemy z patelni. Otwarty omlet smarujemy serkiem i składamy na pół. Gotowe!

Nasza historia

11 stycznia 1754 r.

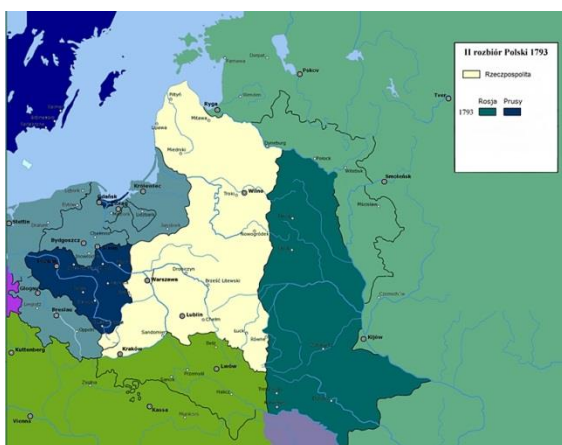
Latarnie olejowe w Warszawie

Z inicjatywy burmistrza Starej Warszawy Jana Feliksa Dulfusa zainstalowano pierwszą sieć lamp olejowych na kilku najważniejszych ulicach miejskich - Nowomiejskiej, Krakowskim Przedmieściu, rynku Starego Miasta.

22 stycznia 1863 r.

Wybuch Powstania Styczniowego

Powstanie Styczniowe mimo że było największym zrywem narodowym przeciwko zaborcy rosyjskiemu, to miało charakter wojny partyzanckiej.

23 stycznia 1793 r.

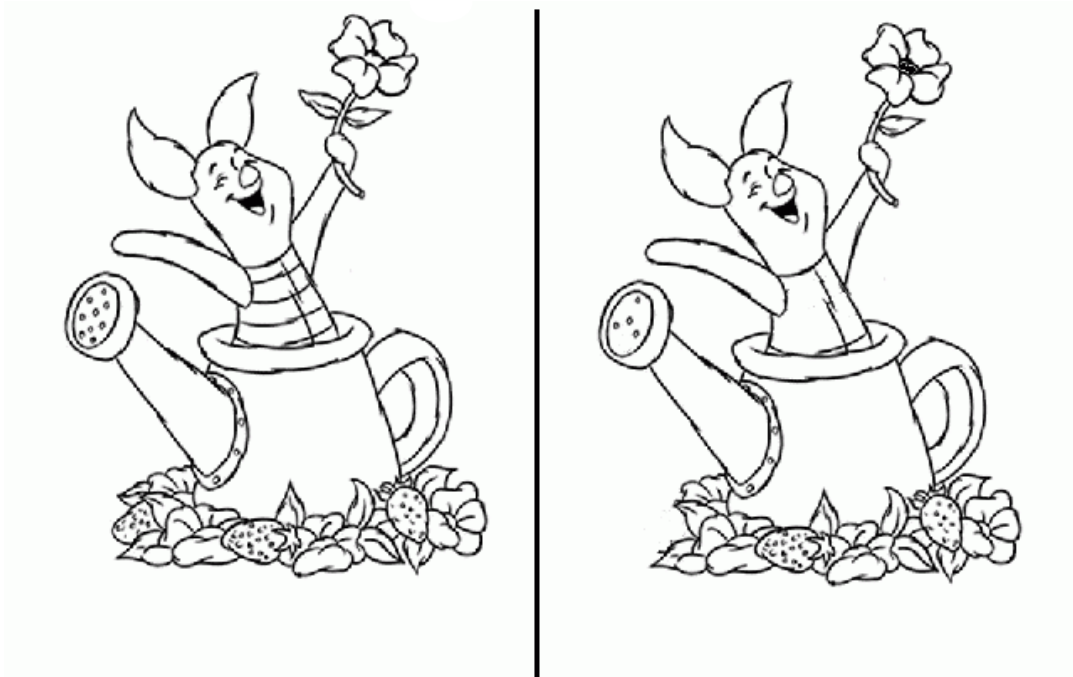
II rozbiór Polski

Na rzecz Rosji Polska zrzekła się województw: mińskiego, kijowskiego, brańskowskiego i podolskiego oraz części wileńskiego, nowogródzkiego, brzeskoliteńskiego i wołyńskiego. Królestwu Prus oddano

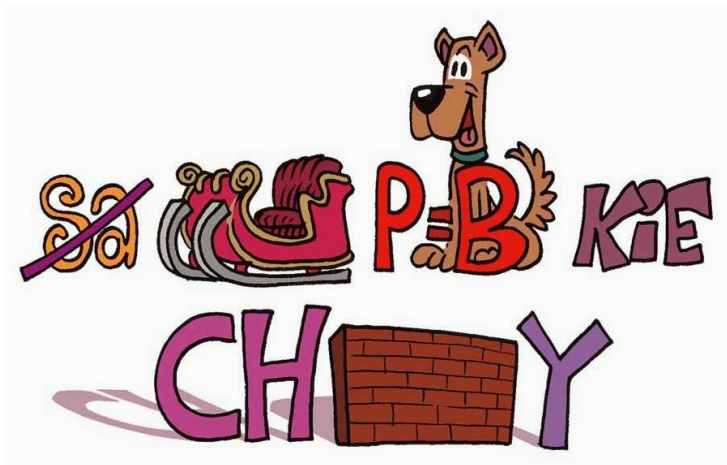
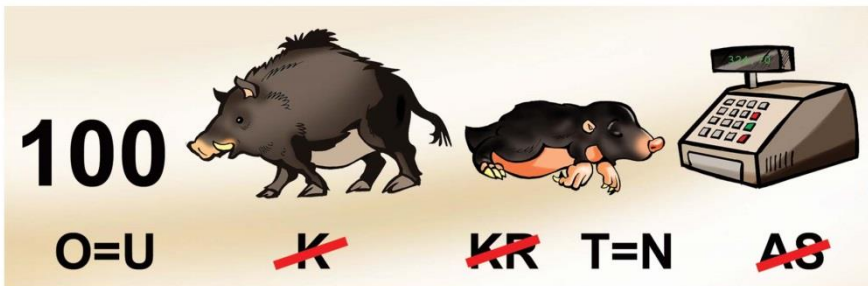
Gdańsk i Toruń oraz województwa gnieźnieńskie, poznańskie, sieradzkie (z Wieluniem), kaliskie, płockie, brzeskokujawskie, inowrocławskie, ziemię dobrzyńską oraz części krakowskiego, rawskiego i mazowieckiego.

Świetlica Poślańca

Zadanie: Znajdź pięć różnic.

Zadanie: Rozwiąż rebusy.

Pisane piórem

Św. Tomasz z Akwinu

Sław języku tajemnicę (hymn)

1. Sław języku tajemnicę
Ciała i najdroższej Krwi,
którą jako łask Krynicę
wylał w czasie ziemskich dni,
Ten, co Matkę miał Dziewicę,
Król narodów godzien czci.

2. Z Panny czystej narodzony,
posłan zbawić ludzki ród,
gdy po świecie na wsze strony
ziarno słowa rzucił w lud,
wtedy cudem niezgłębionym
zamknął Swej pielgrzymki trud.

3. W noc ostatnią, przy Wieczerzy,
z tymi, których braćmi zwał,
pełniąc wszystko jak należy,
czego przepis prawny chciał,
sam Dwunastu się powierzył,
i za pokarm z Rąk Swych dał.

4. Słowem więc Wcielone Słowo
chleb zamienia w Ciało Swe,
wino Krwią jest Chrystusową,
darmo wzrok to widzieć chce.
Tylko wiara Bożą mową
pewność o tym w serca śle.

5. Przed tak wielkim Sakramentem
upadajmy wszyscy wraz,
niech przed Nowym Testamentem
starych praw ustąpi czas.
Co dla zmysłów niepojęte,
niech dopełni wiara w nas.

6. Bogu Ojcu i Synowi
hołd po wszystkie nieśmy dni.
Niech podaje wiek wiekowi
hymn triumfu, dzięki, czci,
a równemu Im Duchowi
niechaj wieczna chwała brzmi.

Amen

Kalendarium liturgiczne – styczeń 2017 r.

- 1.01 Niedziela, Oktawa Narodzenia Pańskiego, Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, Msza Święta o godz. 11:00
- 2.01 (poniedziałek) Wspomnienie św. św. Bazylego Wielkiego (+379) i Grzegorza z Nazjanzu (+309), biskupów i doktorów Kościoła
- 6.01 (piątek) Uroczystość Objawienia Pańskiego
- 8.01 Niedziela po Objawieniu Pańskim, Święto Chrztu Pańskiego, Msza Święta o godz. 11:00
- 15.01 II Niedziela Zwykła, Msza Święta o godz. 11:00
- 21.01 (sobota) Wspomnienie św. Agnieszki, Dziewicy i Męczennicy (+ ok. 304)
- 22.01 III Niedziela Zwykła, Msza Święta o godz. 11:00
- 25.01 (środa) Święto Nawrócenia św. Pawła, Apostoła
- 26.01 (czwartek) Wspomnienie św. św. Biskupów: Tymoteusza (+97) i Tytusa (+ 96)
- 28.01 (sobota) Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, Kapłana i Doktora Kościoła (+1274)
- 29.01 IV Niedziela Zwykła, Msza Święta o godz. 11:00